

zította, hogy a terület erősen bolygatott. Az Istálló és a Lovarda között vezető rámpa beton- illetve téglalapozása két helyen (egymástól 4–4,5 m-re): a szögtámfal mellett, valamint szinte közvetlenül a távhővezeték betoncsatornája melletti sávban, jó 1,5 m szélességben teljesen megsemmisítette a rétegeket. Szintén jelentős károkat okoztak a két alapozás között húzódó, modern vízvezető rendszer betonaknái és a hozzájuk tartozó csövek beásása. A korábbi ásatásokhoz hasonlóan ezúttal is kerültek elő a török korhoz tartozó jelenségek. A 6. szelvényben egy ÉK–DNy irányú kőfal erősen roncsolt maradványai kerültek elő, melyek egy kisebb, török kori kerámiával kelezett épülethez tartoztak. Betöltése alapján szintén a török korba tartozott három, egymástól nem messze előkerült szemétdödör is, valamint egy az Árpád-kori árokkal megegyező irányú árok maradványa, melynek sem szélességét, sem mélységét az újkori és modern bolygatások miatt megállapítani nem lehetett, s vonalát is csak három szelvényen keresztül tudtuk követni.

A feltárás második, 2006. március 27. és május 31., illetve július 24. és szeptember 12. közé eső szakaszában a már megkezdett, és az időjárás miatt teljesen ki nem bontott részeken folytattuk a munkát, újabb szelvényeket nyitottunk a terület déli részén, valamint két kisebb szondát a kortinától É-ra. A 2005-ben nyitott szelvényekben a teljes kibontás során a középkori árok rétegeit megbolygató két újabb török gödör, valamint egy török kori bombatölcsér került elő. Az újonnan nyitott részeken a D felé már erőteljesebben mélyülő Árpád-kori árok 13–14. századi anyaggal kelezett betöltési rétegeit bontottuk, valamint több, jól megfogható útréteget dokumentáltunk. A középkori emlékeken kívül újabb török kori gödröket, valamint egy újkori épületet és több téglacsatornát figyeltünk meg. A déli részen a távhővezeték kiváltása, s a régi vezeték betonaknájának és csöveinek elbontása után Ny-i irányba bővítettük a feltárási területet. A vastag modern és újkori feltöltés alatt erőteljesen Ny–DNy felé lejtő, vastag középkori rétegeket fogtunk meg, köztük már egy 1995-ben is észlelt, sok vasat és olvadékot tartalmazó égett, fekete réteget (talán kovácműhely kiöntött szemete), valamint egy vastag, laza, kövekből, kőfaragó-hulladékból álló feltöltést. Az É-i kortinától É-ra lévő területen nyitott két szondában az Árpád-kori árok erősen roncsolt, de még követhető szakasza került elő, amelynek alapján biztossá vált, hogy ezen a részen is teljes feltárássá lesz szükség az ide tervezett mélygarázs építésének megkezdése előtt.

MAGYAR KÁROLY

41. Budapest, I. Fortuna utca 4.

Kő

2006. augusztus 10–11. és 15–17. között régészeti szakfelügyeletre került sor a helyszínen (Hrsz.: 6601) távhővezeték és csatorna építése kapcsán. A földmun-

kák 1,5 m mélységben folytak. A munkálatok során 4 K–Ny-i irányú fal jelentkezett. A legdélebbiről kiderült, hogy valószínűleg egy kőfedeles csatorna volt, amelyet egy másodlagosan felhasznált élszedett kővel fedtek le részben. Az ettől É-ra fekvő három fal közül legalább kettő középkori pince alapfala.

ÉDER KATALIN

42. Budapest, I. Szentháromság tér, Mátyás-templom Kő

2006. augusztus–november között a budavári Nagyboldogasszony-templom rekonstrukciójához kapcsolódóan, a templomtól É-ra feltárást, illetve az épülettől NyDNy-ra a szárítóakna kibontása kapcsán megfigyelést végeztünk. A templom É-i falától É-ra, az ásatási terület teljes hosszában, mintegy 2,5–5 m szélességben a legújabbkori közművek által erősen bolygatott, többrétegű, és többsoros temetőrészletet tártunk fel: 154 váz, közöttük női, férfi és gyermek csontváz egyaránt azonosítható volt. Ettől É-ra a területet közművekkel a sziklafelszínig lehatolóan megbolygatták. Az É-i oldalon egy sziklába vágott barlangpince részletét is sikerült feltárnunk, ennek lejárátát már a tavalyi ásatás során megfigyeltük. A templomtól Ny-ra megfigyelhettük, hogy az épület falait a sziklára alapozták. Az É-i (Béla) toronynál, a metszetfalban, a tavalyi ásatás során már észlelt útszinteket sikerült dokumentálnunk. A torony É-i falánál egy a sziklába vágott, középkori leleteket tartalmazó gödör részletét tártuk fel. Ettől É-ra az árokból, a templom egyik átépítési periódusából származó festett, faragott köveket emeltünk ki.

Munkatársak: Győző Eszter, Horváth Antónia, Kis Virág.

B. NYÉKHELYI DOROTTYA

43. Budapest, II. Felhévízi utca 5.

U, Ró, Á

2006. április 24. és június 7. között próbafeltárást végeztünk a telek (Hrsz.: 14863/31) mintegy 400 m²-nyi felületén. Feladatunk elsősorban az volt, hogy a terület környezetéből eddig ismert középkori majorság esetleges további részeit feltárjuk, illetve a nagyméretű telken a későbbi építkezésekhez a régészeti rétegek szintviszonyait meghatározzuk. Két K–Ny-i és egy É–D-i irányú szelvényt sorban végeztük a kutatást.

A telek Szépvölgyi úti oldalán az ÉNy-i sarokban gyakorlatilag a modern alapok alatt a sárga altalaj jelentkezett, amelybe újkori gödröt, valamint az újkori temető sírjait vágták bele. A K–Ny-i szelvényt sorban a sötétbarna agyagos újkori kevert sírföld alatt 2–3 rétegben K–Ny irányú újkori sírok kerültek elő. Ezek alatt neolit (DVK) és Árpád-kori objektumokat bontottunk ki. A 12–13. sz. szelvényben egy újkori pince, a 14–16. sz. szelvényekben az újkori Zwarg mérleggyár épületeinek alapfalai, a 26. sz. szelvényben egy újkori kút került